

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

Index Totivs Operis, Eivsque Librorvm Et Capitvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

INDEX
TOTIVS
OPERIS, EIVS-
QVE LIBRORVM
ET. CARITVM.
LIBER PRIMVS.

Graue est peccatum mor-
tale, si eius ratio habea-
tur in quem illud
admittitur.

CAPVT.

- I. Deus ter Op. Max. peccato mortali
offenditur.
- II. Deus, vt benefactor noster, cui simi-
lis nemo, peccato mortali offenditur.
- III. Peccator ideo Deū offendit, quia
ab eo se auertit.
- IV. Deum impius propterea offendit,
quia se ab eo, vt legis lator est, auertit.
- V. Offendit impius Deum, quia ad
creaturas peruersē se conuertit.

VI.

INDEX

- VI. Impius offendit Deum, quia à
creaturis leges accipit.
- VII. Quia peccator se ad creatu-
ras, ut ultimum suum finem con-
uertit, Deum offendit.
- VIII. Peccator offendit Deum, quia
eum immam barbarie, quo ad se,
perdere nititur.
- IX. Christus Dominus peccato mor-
tali offenditur.
- X. Summè benefaciens Christus pec-
cato mortali offenditur.
- XI. In quo peccator Christum Domi-
num offendat?
- XII. Beata augustissimaque virgo
Maria peccato offenditur.
- XIII. Magna nostra mater & be-
nefactrix virgo Maria peccato mor-
tali offenditur.
- XIV. Quare peccator Deiparā Vir-
ginem offendat?
- XV. Angeli peccato lachifero offen-
duntur.
- XVI. Angeli benefactores maximi

I N D E X.

- peccato mortali offenduntur.
XVII. Cur Angeli peccato mortali
offendantur.
XVIII. Sancti Dei peccato mortali
offenduntur.
XIX. Sancti benefactores magni
peccato mortali offenduntur.
XX. Quomodo Dei Sanctos impius
offendat?
XXI. Ledit impius Ecclesiam in
terris militantem.
XXII. Ecclesia benefactrix nostrae
magna ab impio offenditur.
XXIII. Quo pacto Dei Ecclesiam
impius offendat?
XXIV. Impius offendit Republicam
Christianam, illiusque admi-
nistratores.
XXV. In quo peccator Republica
Christiana moderatores offendat?
XXVI. Proximus mortali peccato
offenditur.
XXVII. Quomodo peccator proxi-
mum suum offendat?

XXVIII.

INDEX.

XXVIII. *Quomodo peccator seipsum offendat.*

LIBER SECVNDVS:

Graue est peccatum mortale, si ad eum, qui se illo astringit, attendatur.

- I. *Homo ex omni aeternitate nihil fuit.*
- II. *Homo ex nihilo eterno non potuit viribus suis emergere.*
- III. *Ut homo ex nihilo extraheretur, infinita Dei virtute opus fuit.*
- IV. *Deus potest hominem, à se gratuito conditum, in nihilum cum vult, redigere.*
- V. *Homo, eximys licet bonis ornatus, cum Deo comparatus, miser & nullus est.*
- VI. *Anima ratione homo miser & infelix est.*

Z 3 VII.

INDEX.

- VII. Ignobilis homo est, miser, quâ
intellectu constat.
- VIII. Peccator, spectata sua volun-
tate, miser est.
- IX. Homo, quatenus memoria præ-
ditus est, miser & miserabilis est.
- X. Qua parte homo ad imaginem &
similitudinem Dei factus est, in-
fœlix est.
- XI. Miseriam hominis declarat eius
vis & potentia agendi.
- XII. Ex sensibus miseriam hominis
colligere licet.
- XIII. Passiones hominem vilem mi-
serumque reddunt.
- XIV. Homo dum se corpore nutrire
& augere studet, miserum se esse
ostendit.
- XV. Vis generandi sibi simile ig-
nobilem, & infœlicem facit ho-
minem.
- XVI. Peccator, ob vitiosum corpus
malique habitus, miser est.
- XVII. Corpus aggrauat animam,
adeoq.

INDEX.

- adeoq, homo, ex ea parte, miser est
& ignobilis.
- XVIII. Homo, quâ peccator est,
miser & miserabilis est.
- XIX. Miser est peccator, quia in-
mentis insipientibus similis est.
- XX. Impius vilis & miser est, quia
monstrum est.
- XXI. Homo, quâ improbus, miser
est, quia merum nihil est.

LIBER TERTIVS.

Graue est peccatum mor-
tale, si causa spectetur, quæ
illum ad peccandum
mouet.

- I. Impius varijs modis se excusat, &
in alios causam culpamque suam
reycit.
- II. Peccator, in sui defensionem, ob-
tendit Deum velle, præcipere pec-
Z 4 catum,

I N D E X.

- catum, hominemque incitare ad peccandum.
- III. Homo consceleratus Deum ideo peccatorum suorum causam facit, quia ei libertatem arbitrij, peccandi que potentiam dedit.
- IV. Deo tribuit peccator culpam aliquo modo, quod actionis ille mala causa existat.
- V. Improbis in excusationem suorum scelerum, nefarie affert Deum illa permittere.
- VI. Præ tendit impius sibi deesse sufficienti & necessario gratia divina auxilium, quo peccata vitare possit.
- VII. Assignat nefarius homo malum suorum scelerum Deo, vel impossibilia, vel gravia mandanti.
- VIII. Homo scelere cooperatus propterea Deum flagitiorum suorum auctorem facit, quod illorum differat ultionem.
- IX. Scelestus suæ improbitatis causas
ideò

INDEX.

- ideo in Deum refert, quia malos interdum flagellat in hac vita.
- X. Homo improbus flagitiorum suorum culpam in caelum astraque caelestia conijcit. — 215
- XI. Homo scelere astrictus improbitatum suarum turpidinem, ignorantia velo tegere conatur. 220
- XII. Transfert nefastus peccata sua in praevas voluntatis suae inclinationes. — 223
- XIII. Improbus malefacta sua vitiosis habitibus, pravisque consuetudinibus tribuit. — 228
- XIV. In sensus, ut causas, confert peccator culpam. 232
- XV. Improbus passionibus animi, quod peccet, culpam tribuit. 235
- XVI. Sceleribus contaminatus, in sui defensionem, carnis voluptate, obligatis oculis obtendit. 240
- XVII. Homo improbus voluptatem carnis, quae proprii corporis conservationi seruit, patronam sibi suorumque

INDEX.

- rumque flagitiorum a seiscit. 243
- XVIII. Voluptatem carnis, qua
aliorum corporum propagationi
seruit, facit peccator suam aduo-
catam. — 247
- XIX. Peccator mundum suorum
scelerum patronum constituit. 255
- XX. Homo sceleratus parentes suos
sui defensores facit. 259
- XXI. Adoptat peccator Dominos
suorum scelerum patronos. 264
- XXII. Culpā impius in socios ma-
los derivat. — 268
- XXIII. In colloquia prava culpam
confert homo scelestus. 273
- XXIV. Exempla mala non obstant,
quò minus impius peccata vitare
possit. 278
- XXV. Homo improbus satis defen-
sionis non habet, si afferat multas
esse peccandi occasiones. 283
- XXVI. In res huius mundi culpā
homo scelestus derivat. 287
- XXVII. Peccator, ut se excuset,
Diabo-

INDEX.

Diabolum, ceu auctorem scelerum
accusat. 292

XXVIII. Quid caussa sit, cur ho-
mo improbus peccet. 296.

LIBER QVARTVS.

Graue est peccatum mor-
tale, si spectemus grauissi-
mas pœnas, quas impius,
propter illud, depen-
dere debet.

I. Deus impium seuerè & grauitè
ob peccata castigat.

II. Merito Deus impium seuerè &
grauitè ob peccata castigat.

III. Deus peccato impium propter
peccatum punit.

IV. Anima hominis impij plurimè
detrimenti importat Deus.

V. Peccatum mortale magnum af-
fert intellectui malum.

VI. Mala conscientia dirè torquet,
& cruciat hominem improbum.

IIIX

2 6

VII

INDEX.

- VII. In voluntatem magnas strages
edit peccatum mortiferum. X
- VIII. Egestatem summā impio af-
fert peccatum lethiferum. X
- IX. Memoria peccato mortali magnā
partem intercidit. X
- X. Imaginem Dei in homine defor-
mat peccatum mortiferum. X
- XI. Potentia executiva peccato mor-
tali leditur & labefactatur. X
- XII. Sensus hominis peccato lethifero
vitiantur. X
- XIII. Appetitus sensum sequens,
per peccatum mortale deprauatur. X
- XIV. Mortiferum peccatum ma-
num suam violentiam corpori in-
ijcit. X
- XV. Corporis partibus & mem-
bris magna damna facit peccatum
mortale. X
- XVI. Homini impio peccatum mor-
tale infamiam inurit. X
- XVII. Externa fortuna bona pec-
cato mortali pessundantur. X
- XVIII

INDEX.

- XVIII. Deus impium afficit mala
infœlicique morte corporis.
- XIX. Peccator, exacta hac vita,
particulare iudicium durum sub-
ire debet.
- XX. Impius, post hanc vitam, iudi-
cium diei nouissimi rigidum subire
debet.
- XXI. Damnatus æternum cœli a-
ditu prohibetur.
- XXII. De impio, cui adharet sedes
iniquitatis, ferale supplicium, ani-
mæ ratione, in inferno sumitur.
- XXIII. Damnatus corporis ratione,
diras scelerum pœnas pender.
- XXIV. Inferni tormenta perpetuo
durabunt.

Z 7 LI-

LIBER QVINTVS.

Graue est peccatum mortale, ob remedia acria & aspera, quibus, vt tollatur, indiget.

- I. Nulla creatura pura potuit iustum condignumque remedium ex se afferre peccato mortali.
- II. Non potuit creatura pura vlla, gratia etiam donis ornata peccato primi hominis & posterorum, iustum condignumque remedium afferre.
- III. Deus solus homo factus potuit plenè summoque iure pro peccato satisfacere.
- IV. Deus homo fieri non debuit, vt pro peccato satisfaceret.
- V. Deus, pro sua in genus humanum liberalitate & benignitate,
homo

I N D E X.

homo fieri voluit, ut pro illius peccato satisfaceret.

V. I. Christus Dominus ea solum de causa immundum venit, ut pro peccatis satisfaceret, hominemque redimeret.

V. II. Dominus noster plene pro peccatis generis humani satisfecit.

V. III. Christus omni omnino actione, & passione, quam in vita suscepit, hominem à peccato liberare debuit.

I. X. Quid actione & passione sua Christus effecerit?

X. Ut Deo quis reconcilietur, gratiamque & salutem re ipsa consequatur, de suo aliquid conferre debet.

X. I. Quomodo infantes, & qui perpetuo rationis usu carent, gratiam & salutem consequi possint?

X. II. Quomodo adulti, usu rationis praediti, gratiam & salutem,
citra

INDEX.

- extra Sacramentorum usum confe-
quantur?
- XIII. Baptismus homini adulto,
rationisq; usu prædito, ad gratiam
& salutem necessarius est.
- XIV. Homini adulto, rationeque ve-
tenti necessaria est pœnitentia, qua
eius peccata, post Baptismum ad-
missa, remittantur.
- XV. Homini pœnitenti necessaria est
contritio.
- XVI. Pœnitenti necessaria est con-
fessio.
- XVII. Satisfactio homini pœniten-
tiam agenti est necessaria.
- XVIII. Reliquia peccatorum tol-
lende sunt.
- XIX. Relapsus in peccatum omni
studio cauendus est.
- XX. Quomodo declinanda vitanda-
que sint peccata?
- XXI. Studendum bonis operibus, ut
peccata vitentur.

XXII.

I N D E X.

XXII. *In bono perseverandum est
vsque ad finem vite.*

XXIII. *Quomodo in bono quis per-
seuerare possit?*

XXIV. *Homo, ob gravitatem pec-
cati mortalis, de venia saluteque
eterna desperare non debet.*

F I N I S.